

III Assemblea Ecumènica Europea. Discurs de Benet XVI

Discurs de Benet XVI a la
Comissio Preparatòria de la III
Assemblea Ecumènica Europea

20/02/2007

Benvolguts germans i germanes,

Amb joia us dono la benvinguda i us
agraeixo la vostra presència. Saludo
cadascun i, a través de vosaltres,
saludo les Conferències episcopals,
les comunitats i els organismes
ecumènics d'Europa. Dirigeixo una

salutació especial als presidents del Consell de Conferències episcopals d'Europa i de la Conferència d'Esglésies europees, i els agraeixo que hagin volgut fer-se intèrprets dels vostres sentiments fraterns. La vostra visita és una ocasió ulterior per a manifestar els vincles de comunió que ens uneixen en el Crist, i renovar la voluntat de treballar junts perquè s'arribi com més aviat millor a la unitat plena.

M'alegra particularment reunir-me avui de nou amb vosaltres, després d'haver participat ahir, a la basílica de Sant Pau, en la conclusió de la Setmana d'oració per a la unitat dels cristians. Heu volgut començar la vostra peregrinació ecumènica europea, que culminarà en l'assemblea de Sibiu (Romania), el setembre de 2007, precisament aquí, des de Roma, on van tenir lloc l'anunci i el martiri dels apòstols sant Pere i sant Pau. I això és molt

significatiu, perquè els Apòstols van ser els primers a anunciar l'Evangelí que, com a cristians, estem cridats a proclamar i testimoniar a l'Europa d'avui. Precisament per donar major eficàcia a aquest anunci, volem avançar amb valentia pel camí de la cerca de la comunió plena. El tema que heu triat per a aquest itinerari espiritual —"La llum de Crist il·lumina tots. Esperança de renovació i unitat a Europa"— indica que la veritable prioritat per a Europa és aquesta: esforçar-se perquè la llum del Crist resplendeixi i il·lumini amb renovat vigor els passos del continent europeu a l'inici del nou mil·lenni. Desitjo que cada etapa d'aquesta peregrinació estigui marcada per la llum del Crist i que la pròxima Assemblea ecumènica europea contribueixi a assolir que els cristians dels nostres països prenguin major consciència del seu deure de testimoniar la fe en el context cultural actual, sovint marcat pel

relativisme i la indiferència. Es tracta d'un servei indispensable que cal prestar a la comunitat europea, la qual durant aquests anys n'ha eixamplat els confins.

En efecte, perquè sigui fructuós el procés d'unificació que ha engegat, Europa necessita tornar a descobrir les seves arrels cristianes, encabint els valors ètics que formen part del seu vast i consolidat patrimoni espiritual. Als deixebles del Crist ens correspon la tasca d'ajudar Europa a prendre consciència d'aquesta peculiar responsabilitat seva en el concert dels pobles. Nogensmenys, la presència dels cristians només serà eficaç i il·luminadora si tenim la valentia de recórrer amb decisió el camí de la reconciliació i de la unitat. Em ve a la memòria l'interrogant que el meu estimat predecessor Joan Pau II es va plantejar en l'homilia durant la celebració ecumènica en ocasió de la I Assemblea especial del Sínodo

dels bisbes per a Europa, el 7 de desembre de 1991: "A Europa, que està en camí cap a la seva unitat política, podem admetre que precisament l'Església del Crist sigui un factor de desunió i de discòrdia? No seria aquest un dels majors escàndols del nostre temps?" (n. 6: *L'Osservatore Romano*, 13 de desembre de 1991, p. 18).

Que important és trobar en el Crist la llum per avançar de manera concreta cap a la unitat! Tots hem de fer aquest esforç, benvolguts representants de les Esglésies i de les comunitats eclesials a Europa, perquè tots tenim una responsabilitat específica en el camí ecumènic dels cristians en el nostre continent i en la resta del món. Després de la caiguda del mur que separava als països d'Orient i Occident a Europa és més fàcil l'encontre dels pobles; hi ha més oportunitats d'augmentar el

coneixement i l'estima recíproca, amb un enriquidor intercanvi mutu de dons; se sent la necessitat d'afrontar units els grans reptes del moment, començant pel de la modernitat i la secularització.

L'experiència demostra àmpliament que el diàleg sincer i fratern engendra confiança, elimina temors i prejudicis, supera dificultats i obre a la confrontació serena i constructiva.

Estimats amics, pel que em concerneix, renovo aquí la meva ferma voluntat, manifestada al principi del meu pontificat, d'assumir com a compromís prioritari el treballar, sense perdonar esforços, en el restabliment de la unitat plena i visible de tots els seguidors del Crist. Us agraeixo una vegada més la vostra grata visita i demano a Déu que acompanyi amb el seu Esperit els vostres esforços per a preparar la pròxima Assemblea

ecumènica europea a Sibiu. El Senyor beneeixi les vostres famílies, les comunitats, les Esglésies i tots aquells que en cada regió d'Europa es proclamen deixebles del Crist.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/iii-assemblea-
ecumenica-europea-discurs-de-benet-
xvi/](https://dev.opusdei.org/ca/article/iii-assemblea-ecumenica-europea-discurs-de-benet-xvi/) (21/08/2025)